

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

MRAVLJINČEK

Leto 2014/2015

Številka 1

UVODNIK

»Kaj naj bi človek sploh napisal v uvodnik? Kaj je namen tega besedila?«

S tem vprašanjem se spopadam prvič, saj mi je prvič pripadla čast urejanja glasila. V tem Mravljinčku, ki ga je skupaj pisalo, lepilo, dopolnjevalo in v splošnem urejalo kar lepo število ljudi, lahko najdete tudi lepo število člankov. Popisali smo vse, od pregleda akcij, ki smo se jih udeležili in tistih, ki se jih še bomo, pogledali smo k vodom, v taborniška znanja in nove zamisli.

Zadnji Mravljinček je izšel po taboru, od takrat pa se je mnogo zgodilo, začelo se je novo taborniško leto, pravkar bomo vkorakali v naslednje koledarsko...

Čeprav Rod Črnega mrava ostaja isti, se ljudje spreminjamo. Prav tako se spreminjajo zgodbe. Mravljinčki, ki izidejo vsake toliko, ko zgodbe ujamemo v besede, so poskus, da bi te zgodbe obdržali in delili še z drugimi. Vabljeni, da taborniške zgodbe zapišete in jih delite, saj vedno nekje čaka naslednja številka s prosto stranjo in vedno nekje čakajo mravi, ki bi to zgodbo radi prebrali.

Tudi pisanje prvega uvodnika ne razjasni povsem skrivnosti, kaj vanj spada in po kakšnem ključu se izbira tema, toda naj bo odgovor kakršenkoli že, pred vami je kratek popis taborniškega dogajanja v zadnjih mesecih in upam, da bo branje vsaj tako zanimivo, kot je bilo pisanje.

Taja Skrt Kristan,
načelnica RČM

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Odgovorna urednica:

Maja Premrl

Glavna urednica:

Taja Skrt Kristan

Izhajanje:

Mravljinček izide, ko se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 20. 12. 2014.

Cena enega izvoda:

Za člane brezplačno, za ostale vsaj enkrat zastonj.

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava

Rožičeva 1a

1000 Ljubljana

»Za Mravljinčka«

E-pošta:

taborniki@crnimrav.si

Spletna stran:

<http://www.crnimrav.si/>

Prispevki v Mravljinčku izražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

KAZALO

UVODNIK	2
KAZALO	3
AKCIJE	4
TEČAJ PRVE POMOČI 2014	4
PP JESENOVANJE	5
KT1	5
KT2:	5
KT3	5
TRETJI DAN	6
O FOTOORIENTACIJI	8
MČ VESELA SREČANJA (15.11.)	9
O VESELIH SREČANJIH MČ	10
AKCIJA 'OBNOVIMO GOZDOVE' (15. 11. 14)	10
SAJENJE DREVES	10
MEGAMODUL	11
MZT VIKEND	11
TABOLATORIJ (21. – 23. 11. 14)	11
PRIHAJAJOČE AKCIJE	13
VODI	14
VOD NAGAJIVE ŽABICE	14
O IZLETU NA ŠMARNO GORO	15
SEDAJ PA ŠE NEKAJ O TABORNIŠTVU	16
KAJ SI ŽELIŠ NAUČITI PRI TABORNIKIHI?	16
KDO SMO POLHI Z BREZE?	16
ŠLJIVE	17
INTERVJU Z DOMNOM	17
INTERVJU Z VODNICO VANJO	17
KAKO SMO SI ŠLJIVE IZBRALE IME	18
ZMEŠANI	18
VELIKI POK ALI KAKO SMO NASTALE ZA SMRT PRELEPE PAPIGE	19
NAŠE MISLI	20
MANJ TROŠITI - VEČ USTVARJATI	20
slovarček zdravih vzorov za boljšega človeka, družbo in svet	20
NAZAJ	22
Walden, ali življenje v gozdu (odlomki iz knjige)	23
KAJ ZNAMO?	24
ANŽI KUHA	24
Danes na meniju: PROSENA REZINA	24
VEŠČINA ŠIFRER	25
TAK- Taborniški alumni klub	26
ROD SE PREDSTAVI	27
Občni zbor (OZ): vsi člani rodu	27
MALO ZA VAJO IN MALO ZA ZABAVO	28
OSMEROSMERKA	28
ZMELKOOW: Ko Po	28
Izjavili s(m)o:	30

AKCIJE

TEČAJ PRVE POMOČI 2014

Januarja letošnjega leta sem se odpravila na specialistični tečaj prve pomoči na Pokljuki, ki ga je na ZTS ravni organiziral Pokljuški rod. Tečaj je potekal čez dveh vikenda, prvi del je bil, kot že rečeno, januarja, drugi del pa oktobra. Kljub temu, da je bila skupina tečajnikov na drugem vikendu tečaja že kar pošteno zdesetkana, pa se mi zdi, da se nižja udeležba, razen v manj natlačeni jedilnici, ni zares poznala pri poteku izobraževanja.

V prvem, januarskem, delu smo se tečajniki spoznali z osnovami prve pomoči za vsakdanje in pa tudi bolj izjemne poškodbe. Program so sestavljala predavanja in pa simulacije manjših nesreč, kjer smo poškodovance oskrbovali v manjših skupinah in tako pridobili praktično znanje. Pozno zvečer so nam vodje pripravili praktični preizkus v obliki množične nesreče. Zgodil naj se bi potres, zaradi katerega je v kleti obtičalo nekaj čez deset ponesrečencev. Zaradi prepričljive scene in igranja poškodovancev je bila to izjemno zabavna izkušnja.

V nedeljo smo si zastavili osebne projekte, ki naj bi jih dokončali do oktobra in jih na naslednjem vikendu prve pomoči tudi predstavili. Skupni cilj projektov je bil boljša vpeljava znanja prve pomoči v rodove in izboljšanje posredovanja tega znanja članom.

Moj projekt je bil sestavljen iz treh delov: predajanje znanja vodstvu, pomoč vodnikom pri spoznavanju prve pomoči v vodu in pa osrednjega dela na taboru, kriznega dneva. Na kriznem dnevu, ali pa bolj dopoldnevu, so člani odšli na enostavno orientacijo s poškodovancem na vsakem KT-ju. S seboj so imeli osnovni komplet prve pomoči in pa ocenjevalne liste. Čeprav je bila ideja dokaj osnovna, se je glede na odziv vodstva in članov super iztekla. Upam, da bomo podobno zadevo še kdaj ponovili in jo še izboljšali.

Na drugem delu tečaja, ki je bil oktobra, smo pridobljeno znanje samo obnovili s praktičnimi primeri. Čez celoten vikend so bile razporejene predstavitve naših projektov, s katerimi smo pridobili nove

ideje in od drugih tečajnikov preverjene »taktike«. Vsi tečajniki smo se razdelili na pol in si nato za drugo skupino izmislili situacijo v kateri smo igrali poškodovance. Imeli smo še dve vaji z množično nesrečo, ki smo ju opravljali v dveh skupinah. Prva je potekala ponoči, v ruševinasti hišici, ki je predstavljala bunker z vojnimi ubežniki. Druga vaja se je odvila podnevi, naša skupina je dobila avtomobilsko nesrečo, druga pa splet nesrečnih naključij ob delu na kmetiji. Spoznali smo tudi uporabo AED-ja (avtomatski električni defibrilator) in postopke oživljanja za dojenčke in majhne otroke.

Tečaj se je zaključil s podelitvijo priznanj tečajnikom z dokončanimi, predstavljenimi in odobrenimi projekti. Na tečaju sem se imela odlično, menim, da je bil program zastavljen zelo dobro in tako tudi izpeljan. Specializacijo na področju prve pomoči toplo priporočam vsem, ki vas to področje zanima, saj na tečaju ne boste le nadgradili svojega znanja, pač pa tudi spoznali tabornike iz drugih območij Slovenije za kar drugače ni prav veliko možnosti.

Vanja

PP JESENOVANJE

24.10.2014, petek, 17:49, Rožičeva 1a... Nikogar ni (razen mene...).

17:50 – ista zgodba

Ob 17:53 gledam v uro, po glavi se mi podijo črne misli – smo res rekli ob 18h? Na Rožičevi ali na Perčevi? A imam v mislih sploh pravi datum? Ne, ne, 100% je danes... No, mogoče ne ravno 100%, bolj 90%...

17:55 – Zdaj me pa res skrbi! Živčno gledam po parkirišču, zdrznem se vsakič, ko slišim nekoga, ki hodi mimo in vsakič razočarano ugotovim, da gre zgolj za sprehajalca ali stanovalca bližnjega bloka. Bi mogoče poslala kakšen sms, poklicala Tajo ali Miškota? Ne, saj imajo še 5 minut.

Tako minevajo minute in še vedno težko verjamem, da čas mineva takooooo poooočaaaaasi (zjutraj se mi nikoli ne zdi, da se ura nikamor ne premakne...).

Malo pred šesto pa se pojavi Jaka! Njemu nato sledijo še ostale Papige, a nas je pravzaprav bolj malo (sploh glede na to, koliko nas hodi na srečanja).

KT1: Hofer. Miško veselo razlaga, kaj bomo jedli, malce smo predebatirali, nato pa se razpršili po trgovini. Z ljudmi, ki so po horoskopu tehtnice je najbolje nakupovati ravno zato, ker se ne morejo odločiti, ali kupiti to vrsto sira ali kako drugo, a smo imeli med sabo tudi Vanjo, tako da nam ni šlo tako zelo slabo. Na blagajni smo ugotovili, da smo nakupili kar veliko hrane, a še vedno nismo bili prepričani, da smo kupili vse, kar bomo potrebovali. Še dobro, da je na Jančah veliko kmetov, pri katerih se da kupiti veliko stvari.

KT2: bencinska črpalka. Med postankom s Tajo debatirava o poplavah na Viču, študijskih programih, vzdušju v vodih, poteku jesenovanja..., pogovoru pa se je po nekaj minutah pridružil tudi Jaka, s katerim se spleča voziti tudi zaradi (meni) všečnih komadov, ki se vrtijo med vožnjo.

KT3: Breza. Ko smo se končno pripeljali do Breze, je bila že tema, niti ni bilo več ravno toplo. Vso hrano in osebno opremo je bilo zdaj treba znositi iz avtov, prižgati petrolejke in zakuriti. Privoščili smo si kratko večerjo in se šli za začetek povezovalne igrice. Preostanek večera smo nato porabili za igranje kitare in pogovarjanje, nato pa odšli spat.

PRVI DAN: Sobota. Zjutraj nas je bilo že več, saj sta se Papigam prejšnji večer pridružili še Nika in Maja. Na sporedu smo imeli jutranjo telovadbo, zajtrk in predavanje o lastnostih vrvi. Prusikov, tkalski, mrtvi, skrajševalni voz, opičja pest... Preden sem prebrala seznam vozlov, ki jih moramo obvladati, da izpolnimo zahtevo za večino vrvarja, sem bila prepričana, da obvladam kar nekaj vozlov, potem pa nisem bila več tako prepričana, a nam je na koncu vsem uspelo. Do kosila smo ponavljali vozle, medtem pa sta Miško in Jaka

še očistila streho, obiskali pa so nas tudi Rok, Bor in Brina, ki so se prijazno ponudili, da nam skuhajo kosilo.

Po kosilu je bila na vrsti prva pomoč, ki jo je predavala Vanja. Osredotočili smo se predvsem na krvavitve, šok, položaj za nezavestnega in pravilen pristop. Tej temi smo posvetili kar nekaj časa, saj se je že začelo večeriti, ko smo se odločili, da smo izvedeli dovolj novih stvari. Zvečer nam je Miško predstavil nekaj oblik šifriranja in bil tako zanimiv, da ga je z okna poslušal tudi potepuški maček, nato pa smo se zaradi utrujenosti posvetili kitari in večernemu programu. Na sporedu je bil namreč zabaven kviz, kjer smo izvedeli tudi nekaj zanimivih dejstev...

»Kaj pa vi tam noter v hiši?«

»Če že pometaš streho, to naredi s stilom...«

DRUGI DAN: Nedelja. Drugi dan je bil usmerjen predvsem bivanju v naravi, saj smo dan začeli s sprehodom skozi gozd, kjer nam je Taja predstavila užitne rastline. Ustavili smo se na koncu kolovoza in pri daljnovodu poskusili nekaj gibov za točko na čajanki. Nato smo odšli nazaj do Breze, kjer smo dobili navodilo, naj postavimo bivak iz naravnih materialov in odbojnik za toploto.

Dooooooooooooooooo časa se nismo mogli zediniti o tem, kje bi bilo najpametneje postaviti bivak, tako da je minilo pol ure, preden smo dejansko začeli z delom. Bivak smo pred kosilom dokončali, vodniku pa smo pustili, da ga preizkusi in mu pustili nekaj kostanjevih ježic na tleh. Miško je sicer pohvalil bivak, a nas opomnil, da nismo naredili niti ležišča, niti nismo postavili odbojnika za toploto.

Po kosilu smo se večinoma ukvarjali s kresili in lupljenjem brez, ki smo jih pobrali na poti, pobrali pa smo tudi nekaj smole in nabrali srček. Večer je bil posvečen peki palačink in seveda kitari, Jaka pa nam je tudi pokazal, kako se izdelava bakla. Na žalost nas je zvečer predčasno zapustila Taja, a smo se potolažili s palačinkami...

»A bo v redu Miško?«

»Bog ne daj, da bi crknu televizor, bog ne daj...«

TRETJI DAN: Ponedeljek. Predzadnji dan je bil namenjen orientaciji in šivanju zastavic, a smo ugotovili, da za kvalitetno šivanje prizem in zastavic nismo dovolj opremljeni, zato smo se posvetili pomivanju posode in kitari, medtem pa je vodnik Miško postavljajl orientacijo. Miškota kar nekaj časa ni bilo nazaj, zato smo se začeli dolgočasiti, zato smo izkoristili Mitotov fotoaparati n posneli kratek filmček, odigrali pa smo tudi partiji šaha. Kasneje

nam je kapitan Miško povedal, da se je na progi izgubil in bomo zato na pot šli skupaj. Dobili smo še zadnja navodila, zemljevid in kompas, nato pa smo se stlačili v avto in se odpeljali na start.

Prvo točko smo našli brez večjih težav, da pa smo lahko nadaljevali pot, smo morali po ekipah najprej rešiti topo test. Tudi KT2 nam ni povzročala večjih težav in na tej točki smo morali zavozlati čim več vozlov na eno vrv, nato pa nadaljevali v smeri KT3, kjer se nam je zalomilo (mogoče se nam je tako narava maščevala, saj smo splašili lisico in še vrsto drugih gozdnih živali). Nismo se mogli namreč odločiti, na kateri potok bi postavili tretjo kontrolno točko, saj so si potoki sledili en za drugim, kar pa

se ni skladalo z našo karto. Po daljšem premisleku in ponovni orientaciji s kompasom se nam je zdelo, da smo vendarle na pravi poti, a bi do KT4 morali prečkati več razvodij, kar pa se nam je zdelo potratno, zato smo se odločili, da izpustimo četrto kontrolno točko in se vrnemo nazaj v vas ter da se z avtom odpeljemo do KT5 (tabornik se pač znajde). Bili smo poklapani, zato smo si moralo dvignili s parimi selfiji, ki smo jih posneli med vožnjo.

»Depresija, depresija v očeh...«

Na peti kontrolni točki smo morali izmeriti azimute bližnjih vrhov, nato pa smo že krenili proti KT6. Na poti smo srečali prijaznega mačkona, ki se je odločil, da nas bo spremljal na progi. Predzadnja kontrolna točka se je nahajala v bližini Breze, kjer smo morali dešifrirati sporočilo, cilj pa je bila Breza.

Miško in Jaka sta šla nazaj na KT6 po avto in vrnila mačka, Maja, Nika, Vanja in jaz pa smo se peš odpravile proti cilju. Na poti smo srečale Mitota, ki je bil že pripravljen oditi, saj nas ni bilo kakšne 4 ure, a se je odločil, da z nami preživi kakšno uro ali dve. Žal sem morala tako kot Taja tudi jaz predčasno oditi, tako da je v torek ostalo le še pet Za smrt prelepih papig, ki so pridno počistile Brezo.

Rebeka

»Naša četica koraka!«

»Jaz dobim, da je vrh pod kotom 352°, pa ti?
-Kateri vrh?!«

»Vozli, vozlov, vozlom, vozle...«

»Gori ob Brezi gori!«

O FOTOORIENTACIJI

Zbrali smo se pred Lutkovnim gledališčem. Nekje smo spuščali papirnato ladjico. Na orientaciji smo dobili slike in iskali kraje v mestu, ki so bili na njih. Na eni od postaj smo iskali igračke v pesku. Poslušali smo pravljico in odigrali, kar je delavničar prebral. Na koncu sva z Juretom lovila kovance v vodnjaku. Dobil sem 1€ in 20 centov.

Domen (Šljive)

MČ VESELA SREČANJA (15.11.)

V soboto, 15.11.2014, smo se MČ-ji na OŠ Sostro odpravili na potep skozi časovna obdobja. Naš potep se je začel v 21. stoletju, ko smo se od glavne železniške postaje Vanja, David, Jon, Domen, Lina, Gaja, Filip in Rebeka sprehodili do Gospodarskega razstavišča in tam počakali na 13-ko. Med potjo smo se pogovarjali o pecivu, ki so ga člani prinesli s sabo in dobila sem nalogo, naj poskusim ugotoviti čim več sestavin za posamezno pecivo (še dobro, da včasih tudi sama doma kaj spečem, drugače bi bila verjetno ta naloga težja...). Na avtobusu se nam je nasmehnila sreča, saj smo dobili proste sedeže, dve postaji kasneje pa je bil avtobus že popolnoma natrpan.

Na postaji, kjer smo morali izstopiti, sta nas pričakali žabi in nas pospremili do OŠ Sostro.

odločili, da se je udeležimo takoj, ko končamo s...

Na info točki smo prevzeli štartni list, nato pa smo odložili domače dobrote, se preobuli in si izbrali delavnice, na katere smo želeli iti. Sprva smo želeli obiskati Indijance, a je bila delavnica že zasedena, zato smo preskočili nekaj stoletij in odšli v čas prve svetovne vojne, kjer smo se naučili nekaj o poškodbah in njihovi imobilizaciji (najbolj sem bila na svoje člane ponosna takrat, ker sem ugotovila, da so me na prejšnjem vodovem srečanju poslušali, saj so pravilno pokazali položaj za nezavestnega). Poleg delavnice 1. sv. vojna je bila tudi delavnica 2. sv. vojna, ki nas je takoj navdušila, zato smo se

... sobo sladkarij. Vsaka skupina je na info točki dobila termin, v katerem je bila sama v učilnici, kamor so organizatorji zložili vse domače dobrote, člani pa so imeli 5 minut, da pojejo, kolikor pač lahko (seveda so najprej poskusili svoje dobrote ☺). Po tej zelo naporni delavnici smo si seveda zaslužili malce počitka, zato smo raje obiskali stare Rimljane, kjer smo se lahko prelevili v bogove, nato pa smo se udeležili olimpijskih iger, kjer sem premagala svoje člane v napeti igri med dvema ognjema in tako iz rok Bruna in Neli prejela lovorjev venec (ki sem ga morala sicer takoj vrniti, a nič za to). Iz antike smo se nato preselili v staro Azijo in

se naučili orientacije po zvezdah, nadaljevali smo z rutkanjem pred cesarjem Dinom, premagali divjo reko s pomočjo koliščarjev, zabavali srednjeveškega kralja Andraža in njegovega dvornega norčka Lovra, v želji po sodobni tehnologiji smo pomagali Miškotu in Taji poiskati dele računalnika in ga nato sestaviti, nato smo pri Vikingih izdelali ogrlice in se naučili nekaj zanimivosti o morskem ekosistemu, nato pa smo se končno spomnili na 2. sv. vojno in odšli nazaj v telovadnico, kjer so člani napisali zakodirano sporočilo in ga poskusili predati vodnici (kar seveda ni bila lahka naloga, saj so na njih prežali Nemci...). Zaradi številnih aktivnosti smo se odločili, da se pridružimo kitaristu iz 80-ih, kjer smo odpeli nekaj pesmi, nato pa že hiteli naprej. Naučili smo se (sem se, saj so člani, predvsem Filip, vedeli o dinosavrih precej več od mene) še nekaj novih stvari o dinosavrih, nato pa postali vitezi, ko smo si izdelali ščite na delavnici o vitezi. Odločili smo se, da obiščemo še Egipt, kjer so morali MČ-ji poiskati skrite zaklade in nato zavozlati še nekaj vozlov, za konec pa smo imeli še skupinsko štafeto v smučanju.

V treh urah in pol smo tako obiskali 16 delavnic in bili zato nagrajeni z našitki. Z nekaterimi člani smo se poslovili že pred osnovno šolo, peščica pa se nas je z avtobusom odpravila nazaj proti Ljubljani (avtobus je bil seveda že spet nabito poln).

Na vodovem srečanju sem svoje člane vprašala, katera izmed delavnic jim je bila najbolj všeč in zakaj, so odgovorili tako:

Miha, Filip, Lina: »Soba sladkarij!!! Pa druga svetovna vojna, pa Egipt!«

Gaja: »Soba sladkarij mi ni bila tako všeč, mi je bila pa zelo všeč druga svetovna vojna, pa Egipt tudi ni bil slab.«

Od vseh delavnic sta jih najbolj prepričali 2.svetovna vojna in Egipt, in sicer zaradi zanimivih poligonov in vseh novih stvari, ki so se jih naučili (novi vozli, šifriranje sporočil), pohvalili pa so tudi delavnice, ki jih je organiziral naš rod, niso pa bili zadovoljni zaradi gneče na posameznih delavnicah, a jim je bila v glavnem akcija všeč.

(Več o sami akciji si lahko preberete na spletni strani, kjer so tudi fotografije.)

Rebeka

O VESELIH SREČANJIH MČ

Na MČ veselih srečanjih smo se imeli fino. Najboljša se nam je zdela soba sladkarij. Poleg tega je bilo še veliko dobrih stvari, na primer delavnica druga svetovna vojna, kjer smo imeli najprej prvo pomoč, nato pa smo pisali skrivna sporočila. Potem smo se šli zemljo krast in tam smo si kradli zemljo. Učili smo se tudi streljati z lokom. Rutkanje je bila tudi zelo dobra igra. To smo se igrali celo dvakrat. Potem smo se vsi srečni in veseli odpravili domov.

KoNeC

David (Šljive)

AKCIJA 'OBNOVIMO GOZDOVE' (15. 11. 14)

Taborniki in Zavod za gozdove so pripravili vseslovensko akcijo zbiranja prispevkov in pogozdovanja področij, ki so bila poškodovana ob letošnjem žledu. Štirje Mravi smo se udeležili pogozdovanja pod Rožnikom. Pripravili bodo tudi spomladansko pogozdovalno akcijo.

Mito

SAJENJE DREVES

V soboto 15. novembra smo se zbrali pod Rožnikom, da posadimo mlada drevesca. Žledolom je letos februarja tudi na Rožniku povzročil precejšnjo škodo. Preko poletja so odstranili poškodovana drevesa in pripravili teren za sajenje.

Na zbornem mestu smo se znašli Daki, Berci, jaz in mnogo prostovoljcev iz vseh vetrov. Razdelili so nas v dve skupini, šli smo po poti proti cerkvi in se po dveh ovinkih ustavili. Tu so nam pokazali kako se zasadi mlado drevo. Pripravili so mlade smrekce in bukve. Kasneje sem izvedela, da je gozdarka Barbara iz Zavoda za zaščito gozdov Slovenije tudi bila tabornica. Barbara je kolegu prepustila naporno krampanje luknje, ki se ji reče sadilna jama. Velika mora biti vsaj 30x30x30 cm. Drevesce previdno ločiš od ostalih, da mu ne poškoduješ korenin in ga previdno postaviš v sadilno jamo. Korenine lepo daš vse noter. Nato zamečeš z bolj fino zemljo okrog korenin, potem še z nekaj zemlje, z roko potlačiš zemljo okoli dreveščka in dodaš še preostalo zemljo. Rahlo potlačiš zemljo okoli stebela. Ko si poteptal zemljo okoli drevesca, ga na rahlo pocukaš, da preveriš ali je res dovolj čvrsto zasajen. K bukvicam smo dodajali nekakšne podporne palice. Otroci, ki so bili premajhni za krampanje po trdi

zemlji in sajenje občutljivih sadik so na zasajena dreveščka privezovali rdeče srčke z imeni dreves. Enemu je ime Herman, drugemu Hrast,... Kasneje se nam je pridružil še vod GG-jev enega ljubljanskih rodov.

Opoldan je bilo 300 drevesc zasajenih, mi pa smo si privoščili topel čaj in nekaj napolitank ob prijetnem razgovoru s taborniki in organizatorji.

Nataša

MEGAMODUL

V mesecu novembru sem se udeležil taborniškega izobraževanja Megamodul, modul foto-video. Na tečaju je bilo super, trije dnevi, kolikor je trajal tečaj so minili zelo hitro. Megamodul je potekal v Zapotoku pri Igu. Na tečaju smo se učili v programih Photoshop in Lightroom kako urejati fotografije, izbrati pravo svetlost, ostrino... Fotografije, ki smo jih urejali smo slikali skozi cel megamodul. Pri modulu smo imeli tudi zelo dobre mentorje, ki so tudi sami fotografi. Na megamodulu je bilo čudovito, šel bi še enkrat, če bi lahko.

Simon Plestenjak

MZT VIKEND

V soboto, 8.11. sem se okoli devetih zjutraj zazrla skozi okno in se vprašala: 'Pa zakaj za vraga rinemo v Bohinj, če bo Sava Bohinjka ravnokar poplavela cesto?'

Odgovor je bil seveda MZT vikend oziroma vikend za načelnike, starešine in perspektivne člane ljubljanskih rodov, ki je že tretjič potekal v Gozdni šoli v Bohinju. Zaradi nesrečno izbranega vikenda, kjer je, kako nepričakovano, dva dni deževalo, je ves zunanji program odpadel. Tako smo soboto in polovico nedelje preždeli v koči ter se udeleževali različnih bolj ali manj uporabnih delavnic o sodelovanju rodov.

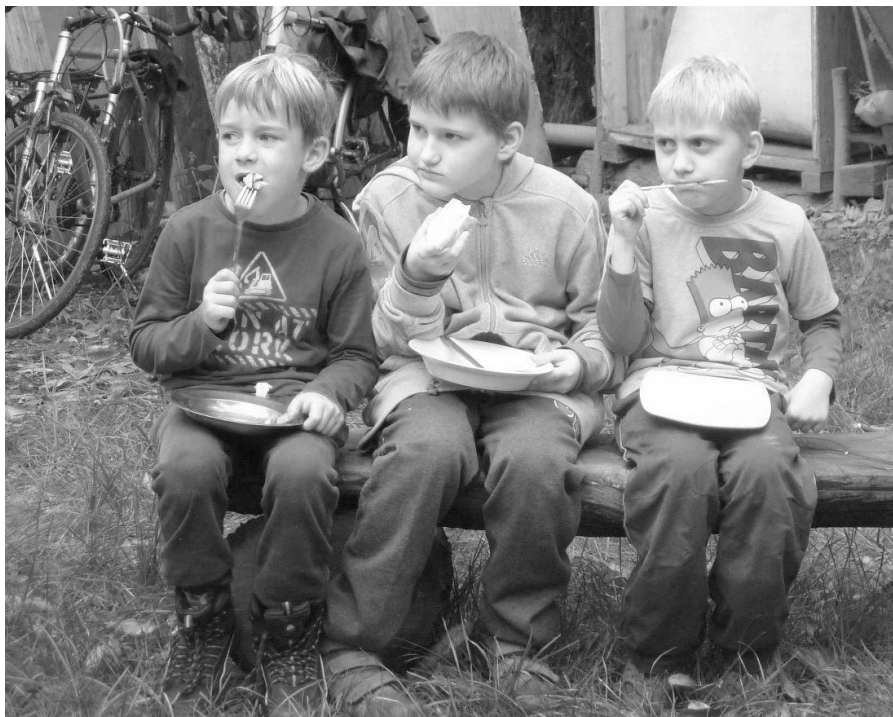
Taja

TABOLATORIJ (21. – 23. 11. 14)

V Logatcu je potekal letošnji 'Tabolatorij', posvet o viziji in napredku slovenskega taborništva. Udeležilo se ga je dobrih 40 taborniških aktivistov različnih generacij, ki so razpravljali o stanju in izboljšavah v naši organizaciji. Sam sem se udeležil debatne skupine za program. Kot kaže, so povsod začeli uporabljati novi Program za mlade, najboljše izkušnje z njim pa imajo tisti rodovi, ki so se resno lotili postopnega predajanja odgovornosti mlajšim članom, saj njihovi popotniki in popotnice ostajajo aktivni v rodu in širše. Z vsebinskimi točkami programov po rodovih nimajo težav, vendar pa menim, da se ne zavedajo mnogih dodatnih vzgojnih priložnosti, ki jih ponujajo taborniške situacije. Govora je

bilo tudi o vpeljavi ali izboljšavi mentorstva za podporo vodnikom. O gojenju odnosa do narave je bilo slišati le mimogrede. Debate je poživil še sklic izredne skupščine ZTS, ki je potekala sočasno na istem mestu.

Mito

»Kakšen laboratorij? Pri tabornikih?!«

»Drva, drva, drva ... to niso drva to so še celi hlodi!«

PRIHAJAJOČE AKCIJE

Zimski izlet (24. 1.)

Če bo sneg, ga bomo izkoristili za sankanje, če ga ne bo, si ga bomo pa tako močno želeli, da bo zapadel - in se šli sankat.

ZIMOVANJE (21. - 24. 2.)

Pravi mini, kratki tabor. Sicer je v koči, ampak še vedno lahko zunaj postavimo svoj iglu ...

Pomladanski izlet (7. 3.)

Prvi žarki pomladanskega sonca niso še nikomur škodili ☺

GG RACE (13. - 14. 3.)

Orientacijsko tekmovanje za gozdovnike in gozdovnice bo letos potekalo dva dni, tako da se bo poleg časa za orientacijo našel tudi čas za druženje.

RODOBOJ (11. 4.)

Tradicionalno praznovanje rodovega rojstnega dne na Brezi, združeno z rodovim mnogobojem, kjer lahko staršem pokažete, v katerih taborniških znanjih ste najbolj spretni.

Feštival (18. 4.)

Park Tivoli, poln taborniških delavnic in tabornikov, sploh obstaja kdo, ki ne bi hotel iti?

ŽABOBOJ (23. 5.)

Priložnost, da vodi tudi ostalim rodovom pokažete, v čem ste dobri.

Zaključni izlet (13. 6.)

Računamo, da bo sonce tokrat sodelovalo, saj si bomo šli pogledat že lani obljubljeno Partizansko bolnico Franjo.

TABOR (4. - 19.7.)

Glavni dogodek taborniškega leta, ki ga res ne smeš zamuditi!

VODI

VODNIK	VOD	STAROST	ŠTEVILO ČLANOV
Jana in Polona	Nagajive žabice	<u>Murni</u> (predšolski otroci)	8 (+ 2 na akcijah)
Rebeka	Polhi z Breze	<u>Medvedki in Čebelice</u> (2. - 3. razred)	8
Vanja in Veronika	Šljive	<u>Medvedki in Čebelice</u> (4. - 5. razred)	4
Ram	Štekerji	<u>Gozdovniki in Gozdownice</u> (7. razred)	9
Taja in Jan	Zmešani	<u>Gozdovniki in Gozdownice</u> (8. - 9. razred)	9
Miško (Anže)	Za smrt prelepe papige	<u>Popotniki in Popotnice</u> ter <u>Raziskovalci in Raziskovalke</u>	približno 15

VOD NAGAJIVE ŽABICE

Nagajive žabice smo letos začele z vodovimi sestanki v oktobru. Dve bivši žabici, Vito in Livia, sta nas žal zapustili, ker so se z družino preseli na Švedsko. Zapustil nas je tudi Makau. Vendar se kljub temu naš vod ni prav nič pomanjšal, saj so v našo skupino prišli 3 novi člani: Luka, Nejc in Taja (poleg starih žabic, ki so še: Brina, Pija, Zala, Meta, Larja, Leja in Bor). Vsi trije so prvošolčki in že komaj čakajo, da bodo dobili tudi taborno rutko. V dveh mesecih smo se udeležili že treh akcij - Taborniški piknik (20. 9. 2014), Fotoorientacija (18. 10. 2014) in vodov izlet na Šmarno goro (22. 11. 2014). Na vseh treh akcijah smo bili skoraj vsi.

Septemberski taborniški piknik na Brezi

Vodove sestanke imamo vsak torek ob 17:30 uri. Ena ura druženja kar hitro mine, saj se tudi veliko igramo. Za letošnje leto imamo plan, da bomo osvojili 3 veščine. Izletnika, Gibalček in Rešilko 1. Upamo, da nam bo uspelo.

Oktobra smo se žabice sprehajale po mestu (Fotoorientacija) in našli smo eno VELIKO žabo.

O IZLETU NA ŠMARNO GORO....

LEJA: Imela sem se vrede. Najbolj mi je ostalo v spominu to da smo se igrali na igrišču in da smo videli oslička in ovčke.

PIJA: Imela sem se super. Najbolj sem si zapomnila da smo jedili miške, da sem spoznala novo pot na Šmarno goro in da sem z Zalo sedela na avtobusu.

LUKA: na Šmarni gori je bilo CARSKO. Jedel sem presto. Super smo se imeli, zelo smo se zabavali. Ko smo šli gor je bil zelo mraz, na vrhu je sijalo sonce, ko smo prišli dol in odšli na avtobus me je zelo zeblo. Zelo sem utrujen, grem kar počivati.

Nad meglo in oblaki...na Šmarni gori

LARJA: Vse mi je bilo všeč. Sploh nisem vedela, da hodim. Skoraj bi se z roko lahko dotaknila oblakov.
 ZALA: še nikoli nisem jedla takih mišk, z luknjo v sredini. Pa na zvončku sem si zaželela ene 5 ali 6 želja. Ne vem točno koliko, ampak nobena se mi pa še ni izpolnila ;).
 BRINA: Na Šmarni gori sem se imela v redu. Lepo je bilo, ko smo jedli miške. Bilo je super.
 BOR: Bilo je lepo. K smo jedli miške. Pa lepo je še....hmmm.... da smo hodli. Lepo, k smo mel palce.

SEDAJ PA ŠE NEKAJ O TABORNIŠTVU.

ZAKAJ HODIŠ K TABORNIKOM?:

LUKA: zato, da bi se naučil pravilno ogenj kuriti.

META: da se naučimo kaj o naravi.

BRINA: zato, ker je fino, zato, ker se veliko vrst vozlov naučimo.

PIJA: da bi se naučili taborniške vozle. Ker se želim naučiti taborniško himno na pamet.

ZALA: ker me zanima, kako je treba ravnati z rastlinami. Da se bomo naučili, kako se je treba ravnati v naravi.

LEJA: da lahko dobiš rutke.

NEJC: pojma nimam zakaj.

KAJ SI ŽELIŠ NAUČITI PRI TABORNIKIH?

META: vse o naravi.

LUKA: pravilno naučiti kuriti ogenj.

PIJA: delat nosila in šotor.

BOR: da ogenj kurimo in da šotore nastavljamo.

ZALA: kako pravilno delat z nožem.

NEJC: odlično hoditi v hribe.

LEJA: kuriti ogenj.

BRINA: vozle delat in naučit od rutk vozle

Jana

KDO SMO POLHI Z BREZE?

Polhi z Breze smo najmlajši vod MČ-jev, ki ga sestavlja 8 članov in vodnica. V našem vodu so T-Rex (Tea in Maks), ki je najmočnejši takrat, ko oba sodelujeta skupaj, Fičo (Filip), ki vedno znova preseneča z zanimivimi dejstvi (znanju o dinozavrih, ozvezdijih, prvi pomoči...), Zvedavček Val, Trijo adijo (Miha, Gal in ventilček Lina), v katerem slišim najbolj zabavne prigode in bi se verjetno izgubile vse informacije in vsa navodila, če ne bi imeli ventilčka Line in pomočnice Gaje, ki največkrat spomni vse zbrane, da je treba poslušati vodnico Beki.

Letos smo bili kar pridni, saj smo si že naredili vodovo zastavo na podlagi Teine slike, izdelali smo knjige vozlov, v katere bomo napisali tudi pomembna dejstva, pomembna za večšine, izbrali

smo si 4 veščine, ki jih bomo usvajali v letošnji sezoni (rešilko 2, zeliščar, poznavalec ognjev in robinzon), si izbrali zaključni pozdrav, udeležili pa smo se že treh akcij (uvodne akcije, fotoorientacije in MČ veselih srečanj), zdaj pa že pridno vadimo za čajanko. Cilj letošnjega leta je udeležba na mnogoboju, na katerem bomo pokazali, kaj smo se naučili čez leto in seveda tabor.

Rebeka

ŠLJIVE

Naš vod se imenuje Šljive. Sestavljamo ga Glista Petra, Peška Jon, Muha David, List Domen, Kloroplast Veronika in Pecelj Vanja.

Mi smo modri in plavi
Imamo črvičke v glavi.
Smo sočni in debeli
In zelo smo veseli.
Zelene imamo liste
V glavi pa gliste, vsepovsod.
Padamo z drevesa
In delamo kolesa.
Skrbimo za drevesa
Gradimo šljivja nebesa.
Slivovi cmoki so naš velik strah
Ko vidimo moko je vedno preplah.
Ko pademo v skledo
NE SKAČEMO LJUDEM V BESEDO.

INTERVJU Z DOMNOM

Zakaj si se vpisal na tabornike?

- Ker so me zanimali.

Ali ti je ime Domen všeč?

- Ja.

Kakšen vzdevek bi imel?

- Gorila.

Katera hrana ti je najbolj všeč?

- Torta.

Česa se pri tabornikih najbolj veseliš?

- Kurjenja ognja.

David in Jon

INTERVJU Z VODNICO VANJO

Koliko časa že hodiš k tabornikom?

- Že 9 let.

Ali bi rada kaj spremenila? Kaj?

- Želim si, da bi otrokom spet približali naravo in druženje s sovrstniki.

Ali si želiš taborniško ime?

- Ne želim si prav posebej novega taborniškega imena.

Kakšno ime pa imaš?

- Imam dva vzdevka: Vajna in Nirvanja.

Kako je bilo pri tabornikih, ko si bila mojih let?

- Bilo je podobno, samo vodstvo je bilo drugo. Zaradi njih je bilo tudi drugačno vzdušje.

Kako se tukaj počutiš?

- Imam veliko dobre družbe in zato se počutim odlično!

Petra

KAKO SMO SI ŠLJIVE IZBRALE IME

Najprej smo hoteli biti DJ pivo pa je Vanja rekla, da ne smemo biti nič v zvezi z alkoholom. Potem smo hoteli biti DJ brezalkoholno pivo pa je Vanja zopet protestirala. Potem smo pa želeli biti vse v zvezi z DJ-em pa se spet nismo vsi strinjali. Za tem smo samo še govorili vse mogoče. Ko smo se odpravljali, se je David histerično zadrhl: «Kaj pa če bi bili šljive?!» in vsi smo se strinjali. In tako smo postali Šljive.

Peška Jon

ZMEŠANI

Zakaj so Zmešani ravno Zmešani? Verjetno zato, ker so si tako različni. Ime je že staro, drži se nas že nekaj let, vendar se mi zdi, da je še vedno ustrezno. Vod sestavljata dve puncici (Neli in Nika) ter sedem fantov (Andraž, Andrej, Bruno, Dino, Jurij, Lovro in Žiga), da pa prostori niso preveč prazni, sva zraven še midva z Janom, ki se našemu najstarejšemu in najbolj Zmešanemu GG vodu truduva predstaviti, da je taborniško življenje več, kot le kurjenje vsega gorljivega (in negorljivega). Ker so naš najstarejši vod, od katerega pričakujemo še velike stvari, čas v veliki meri posvečamo tudi dejavnostim, ki niso samo stvar voda, temveč celotnega rodu: obiskali smo skladišče in brusili nože, pomagali smo podreti in pospraviti štabce na prireditvi v Fužinah, za akcijo MČ Vesela srečanja smo pripravili delavnice... Pomagali bomo tudi pri izpeljavi izletov in poletnega tabora.

Zmešani so

tudi zato ker so tako različno stari, z različnih koncev in različnih zanimanj. Glede na vse, kar sem pri njih videla, lahko pričakujem, da bo v tem vodu vse možno, od animatorjev, vodnikov in glasbenikov do kuharjev in specialistov v taborniških znanjih. Upam, da jih bo to dovolj zanimalo, da se bodo odločili ostati ... ter se nekoč pridružili delovni 'zmešnjavi' - vodstvu rodu.

Taja

VELIKI POK ALI KAKO SMO NASTALE ZA SMRT PRELEPE PAPIGE

Naš dolgo izgubljeni kapitan, ki se je pred leti iz neznanih razlogov odrekel taborništvu, se je letos vrnil in si zopet veličastno nadel taborniško rutko. Če še niste ugotovili, govorim o mladeniču, ki ga večina vas pozna pod vzdevkom Miško/Pišče redko kdo pod imenom Anže (??). Kmalu je ugotovil da je njegovo življenje prazno in monotono brez nas Mravov, zato se je odločil zamenjati svojega častitljivega bratranca Roka, ki se je pred kratkim odločil, da ne bo več najboljši vodnik najboljšega PP voda. Tako nekako so se začele Papige. Trenutno najbolj obetaven vod v našem rodu. Vod, ki bo vzor mlajšim, vod ki se bo potil na orientacijskih tekmovanjih in ne bo pustil da bi mu kakršnekoli ovire preprečile uresničitev zadanih ciljev.

Pridružili sta se nama tudi Manca in Urška, ki sta bili siti neprestanega poslušanja o tabornikih in se odločili da izkusita taborništvo tudi na lastni koži. Naš novopečeni vod sestavljamo člani med 16 in 30 let, prevladujemo pa seveda predstavnice nežnejšega spola. Ker so naša življenja zelo nepredvidljiva in polna šolskih, študijskih, službenih in drugih obveznosti, se ne srečujemo vsak teden, vendar si močno prizadevamo da bi bili naši sestanki kar se da pogosti. Le te pa nam naš skrbni kapitan vedno popestri s sladkimi dobrotami, ki jih kupi v bližnjem Hoferju. V dobrih treh mesecih našega obstoja smo se udeležili in izvedli kar precej akcij, ki so uspešno potekle. Predstavniki Papig na fotoorientaciji (Manca, Katka, Urška in Maja) z našim kapitanom na čelu so dosegli bleščeče rezultate, ki bodo le eden izmed mnogih dosežkov na našem seznamu. Med počitnicami je na jesenovanju v taborniški koči Brezi zmrzovalo cca. 6 zvestih Papig, ki pa se kljub hladnim vremenskim razmeram nismo vdale in se vseeno podale na neizvedljivo orientacijo in postavile bivak iz naravnih materialov. Jesenovanje pa smo izkoristili tudi za priprave na našo točko na čajanki. Priprave so potekale zelo intenzivno in pod strokovno taktrično mene, Vanje ter Nine. Kot avtorica koreografije sem se med našimi intenzivnimi vajami neizmerno zabavala ter odkrila kar precej skritih talentov. Kljub težavnim korakom jazz kvadrata v kombinaciji s premikanjem rok in hitrosti koreografije smo rešili tudi te dileme. Do izteka leta 2014 nas morda čaka še kakšna akcija, ki bo poskrbela da bomo Za smrt prelepe papige v leto 2015 vstopile še bolj taborniško.

Bodite v cvetju!

~ Za smrt prelepa papiga Nika

MANJ TROŠITI - VEČ USTVARJATI

slovarček zdravih vzorov za boljšega človeka, družbo in svet

Vedno bolj smo obdani z oglasi, ki nas prepričujejo, da bomo svoje življenjske potrebe izpolnili z nakupi novih in novih vele-pametnih izdelkov. Toliko bolj pri mnogih ljudeh narašča zavedanje, da potrošniške navade odvrtaajo človeka od tega, kar je zares pomembno za plemenito življenje. Vse je preveč plastik-fantastik in nič nima več pravega okusa in vonja. In ne samo to. Potrošniško gospodarstvo izčrpava in uničuje naravne vire, izkorišča delavce v revnih deželah, zastruplja planet in proizvaja smeti. V medijih ni prostora za kritično razpravo o razvoju družbe, ker lastnikom-bogatašem koristi otopelost, neenotnost in omamljenost množic. Prebudimo in organizirajmo se!

Otroci in mladi so pomembna ciljna skupina oglaševalcev, ker še nimajo lastne kritične drže in je z njimi lahko manipulirati. Ne ločijo med svojimi željami in potrebami. Ne vedo dobro, kaj pomeni 'biti', in jih privlači 'imeti'. Pokažimo drugim svoj taborniški zgled - na primer na taboru, kjer lahko lepo preživimo le z osnovnimi dobrinami.

Mnogi posamezniki vidijo rešitev v tem, da v manjših skupinah ljudi, ki si zaupajo, gradijo model zdrave in trajnostno usmerjene družbe. Povezujejo se, razpravljajo o skupnih zadevah, preskušajo alternativne rešitve in upajo na to, da bodo zdrave in modre navade prevladale nad zaslepljenostjo. Tukaj se oblikuje boljši svet. Taborništvo, ki je vredno svojega imena, se mora seznaniti in povezati s temi gibanji!

'Mi smo 99%' – To je slogan gibanja 'Okupirajmo..', ki se je pojavilo v Ameriki leta 2011. Ljudje so protestirali na ulicah New Yorka in drugod po svetu, ker so hoteli pokazati, da so nezadovoljni z vladanjem svetovnih voditeljev. Protesti so bili tisto leto tudi pred ljubljansko borzo. V svojem sloganu so hoteli povedati, da je 1 odstotek svetovnega prebivalstva tako bogat in vpliven, da izkorišča vse ostale ljudi za svojo korist in nima spoštovanja do tistih, ki živijo v vedno večji revščini.

nizkotehnološke rešitve (low-tech) - Visoka tehnologija in elektronske naprave, ki vstopajo v naš dom, so lahko tudi odvečne ali pa hitro zastarijo in se pokvarijo. Od elektrike postane odvisno tudi ogrevanje, črpanje vode in odplak po hišah in še mnogo drugega. Ko elektrike zmanjka ali se pokvari elektronsko krmiljenje, pride do velikih težav. Nekateri ljudje razmišljajo, kako bi poenostavili vse zamotane sisteme in se vrnili k enostavnim rešitvam. Voda teče dol, dim gre gor – sam od sebe, zaradi naravnih zakonov. Vroča voda se dviga v radiatorje tudi brez črpalk in elektronike, če je le kotel na pravem mestu.

zmanjšanje porabe, premislek o potrebah – Pomembno je, da razumemo, v kaj nas hoče usmeriti oglaševanje, in da na to gledamo kritično. Ali me hoče nekdo le prepričati, da se bom po nakupu bolje počutil? Ali to zares potrebujem za preživetje in svoj razvoj? Ali mi bo stvar zares koristno služila? Kaj bo, ko je ne bom več rabil? Ali se jo da ponovno uporabiti ali jo je treba v celoti zavreči? Ali si lahko pomagam sam in uporabim kakšen rabljen predmet, ki ga že imam?

ponovna raba izdelkov – Ker ljudje ne kupujejo premišljeno, se nabira vedno več uporabnih izdelkov, ki jih nihče ne uporablja. Škoda jih je zavreči, zato jih lahko podarimo ali odnesemo v zbiralnice, da jih bo uporabljal kdo drug.

permakultura – Ukvarja se z gojenjem živali in rastlin na tak način, da čim bolj upoštevajo medsebojne pozitivne vplive vseh organizmov in posebnosti okolja v sistemu. V obdobju večih let vzgojijo vrtove, kjer intenzivno obdelovanje ni potrebno, škodljivce pa odganjajo drugi organizmi, ki so del uravnoveženega ekosistema. Zelo kritično gledajo na pridobivanje hrane na velikih monokulturnih poljih, kjer je nujno zemljo gnojiti z umetnimi gnojili, obdelovati s stroji in škropiti s strupenimi snovmi, da kaj zraste.

urbani vrtovi - Gibanje za urbane vrtove se zavzema, da bi tudi v mestih na vseh razpoložljivih površinah gojili hrano. V nekaterih mestih so namesto okrasnih rastlin na javnih površinah zasadili grmovnice in drevesa z užitnimi plodovi, ki so na razpolago vsem. Posebno zanimive so parcele, ki jih lastniki trenutno ne uporabljajo. Ti vrtovi so lahko tudi skupni prostor za druženje med sosedi in igro.

lokalna dobava – Ljudje ob nakupu izdelkov, še posebno hrane, raje kupujejo stvari, ki so bile proizvedene v bližini, saj so bolj sveže in manj kemično obdelane. Kratek prevoz pomeni manjšo potrošnjo energije (nafta). Ob nakupu izdelkov iz okolice pomagajo pri zaslužku domačim kmetom in obrtnikom, ne pa velikim tovarnam.

življenje izven omrežja (off-grid) – Nekateri ljudje si želijo bolj svobodno življenje, kot ga ponuja vsakdan v mestih. Da bi živeli bolj svobodno in umirjeno, so pripravljene živeti skromno v hišah brez električnega, vodovodnega, kanalizacijskega in internetnega omrežja. Za vse te potrebe poskrbijo sami.

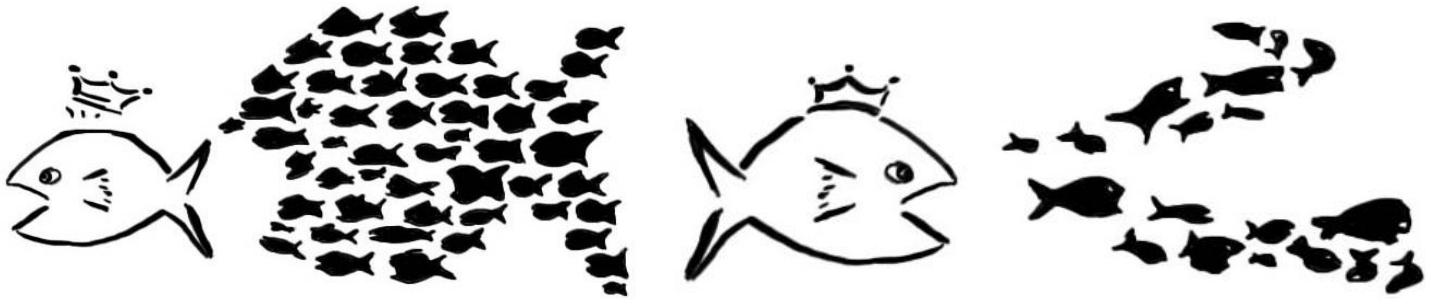
naredi sam, popravi sam – Ker želijo proizvajalci izdelkov prodati čim več stvari, so izdelki narejeni tako, da se hitro uničijo ali zastarijo in jih potem vržemo v smeti. Izdelki niso namenjeni popravilu, pa tudi vedno manj ljudi zna opraviti enostavna popravila (zakrpati zračnico, zamenjati stikalo, pobeliti stanovanje, ...). Kdor izdeluje stvari sam in jih popravlja, nekaj privarčuje, se veliko nauči in oblikuje okolico po svoji meri. Manj onesnažuje okolje. Prevzema stvari v svoje roke.

gradnja z naravnimi materiali – V gradbeništvu so razvili veliko uporabnih materialov, vendar so nekateri od teh lahko škodljivi zaradi svoje kemične sestave. Težava pri umetnih materialih je tudi v tem, da pri izdelavi in dostavi obremenjujejo okolje, po uporabi pa se jih ne da reciklirati. Nekateri posebni materiali zahtevajo tudi posebna orodja in spretnosti, zato z njimi lahko ravna le mojstri. Naravni materiali (les, ilovica, slama, žagovina, pesek, kamen) so poceni in dostopni v bližnji okolici, z njimi pa ni težko ravnati. Med ljudmi se je še ohranilo tradicionalno znanje, ki je za to potrebno.

ekovasi – Ekološke vasi so naselja, kjer ljudje poskušajo živeti na naravi prijazen način. Gre za poskuse, kako celoten način življenja prilagoditi tako, da okolje ne bi bilo preobremenjeno in bi lahko živeli tam neomejeno dolgo. Preskušajo hiše iz naravnih materialov, gojijo hrano, pridobivajo energijo iz obnovljivih virov, delijo si orodje in eden drugemu pomagajo s tem, kar znajo. Ukvarjajo se tudi z razvojem posameznikov in skupnosti, ker sonaravni življenjski slog ne more temeljiti na sebičnih posameznikih. Svoje izkušnje radi delijo, ker želijo skromen, sodelovalen in prebujen način življenja razširiti med druge ljudi.

Naštel sem nekaj zamisli, ki jih hkrati preizkušajo ljudje na raznih krajih. Pomembno je zavedanje, da prihajajo kritike potrošniške družbe in predlogi drugačnih navad z vseh koncev sveta, in da s svojim nezadovoljstvom nismo sami. Lahko se povezujemo in iščemo boljšo pot, kar je tudi najpomembnejše – premakniti razmere na bolje. Ne moremo vedno pričakovati, da bodo drugi nam vzor; lahko je tudi obratno. Saj poznate geslo: 'Misli globalno – deluj lokalno!'.

Mito

»V slogi je moč!«

NAZAJ

Daljnega leta 1997 sem se prvič odpravil k tabornikom Rodu Črnega Mrava na zimovanje v Možnico. Prvega ne pozabiš nikoli pravijo in tudi te "veličastne koč/doma" v kateri smo prebivali tisti teden zagotovo ne bom pozabil. Če se ne motim smo bili taborniki na tistem kraju samo enkrat. Wauuu kakšna čast, pa še taborniško ime so mi izbrali po prvem dnevu zimovanja. V tistem trenutku sem vedel! Jaz sem tabornik in bom to tudi vedno ostal. Istega leta se poleti prvič odpravimo na Klivnik. Mindblowing. Res sem užival. Ne more biti nič boljšega kot to. In res je, najboljše zimske in poletne počitnice katerih sem se vsako leto bolj veselil! Minevajo leta, 2000, 2003, 2007 - moje zadnje leto. Zakaj sem po poletnem taboru leta 2007 zapustil tabornike? Hmm, bilo je veliko razlogov. Čeprav sem bil več kot 10 let tabornik nisem nikoli bil "aktiven" tabornik in od mene nihče ni zares pričakoval, da bom kdaj vodnik ali kaj drugega. Logično, imel sem košarko, kateri sem namenil ves svoj prosti čas in preprosto ni bilo časa za taborniške aktivnosti, ki so se izvajale med tednom ali za vikende. Najmanj 5 treningov na teden in za vikend tekme so pri tabornikih pač terjale svoj davek. In pride leto 2007. Leto sprememb, zaključek gimnazije, vpis na fakulteto, prehod iz mladincev v člane (9 treningov na teden + tekme), študentsko življenje, punce, ... Vse je pustilo svoj pečat v življenju. Preprosto nisem več potreboval taborništva in novih obveznosti (ne moreš pač vedno biti samo j-veter na vsakem taboru). Spremenil sem način življenja, druge stvari sem postavljaj na prvo mesto. Prišla so težavna obdobja ko nisem vedel kaj v resnici želim. Ampak sem jih nekako prebrodil. Bil sem vesel, ko sem končno našel nekaj v čem sem dober. In v tem sem užival, delal sem na polno, ves svoj čas sem posvečal le temu in počutil sem se, da lahko naredim vse. In tudi sem! Uspehi na fakulteti, delo na projektih, sodelovanje na konferencah in potem... BUM. Konec. Udarilo me je kot strela z jasnega. Tukaj nekaj ni v redu. Preveč sem naložil nase, pozabil na vse ostalo. Rekel sem si "Dovolj, zahtevam timeout!" In sem si ga tudi vzel, timeout od sedanjega življenja od tehnologije, od mesta, od obvez, od vsega. Zato sem se v zadnjih tednih junija 2014 odločil, da se po (pre)mnogih letih odsotnosti vrnem. Nenazadnje sem, če ne drugega, z enim očesom vedno spremljal kaj se v Rodu Črnega Mrava dogaja. In tako sem šel na konačarstvo, zadnje dni tabora in zahodnico, skratka nazaj tja, kjer se počutim odlično. Med tabornike, v naravo, stran od vsega. In včasih je ta odmik od rutine dovolj, da spremeniš svoj pogled na svet in ponovno začneš uživati v stvareh, ki ti jih življenje ponuja. V letošnjem letu sem postal kapitan (OK, dobro, načelnik) PP kluba in vodnik Za Smrt Prelepih Papig in šele sedaj vidim koliko mi taborništvo zares pomeni in kako dober je občutek ko lahko neko znanje predajam mlajšim generacijam in se ob tem neizmerno zabavam - zato mi ni problem biti "vedno zraven". Tako da, dragi bralci Mravljinčka (ki vas je nedvomno veliko!) uživajte v tabornikih, uživajte z RČM-jem in vsemi osebami, ki delajo na tem, da taborništvo ostane takšno kot mora biti. Naravno, poučno in pa predvsem zabavno!

Kapitan Miško

Walden, ali življenje v gozdu (odlomki iz knjige)

Henry David Thoreau (1817 – 1862) je pisal članke in eseje o človekovi ekološki in mistični povezanosti z naravo. Dve leti življenja je preživel v majhni gozdni koči ob jezeru, ki si jo je sam postavil. Eden od razlogov za to je bil, da ni hotel plačevati davkov državi, ki je v tistem času podpirala sužnjelastništvo. Svojo izkušnjo preprostega življenja je strnil v knjigi 'Walden, ali življenje v gozdu', ki je izšla leta 1854. Za pokušino navajamo nekaj odlomkov.

»Šel sem v gozd, da bi živel namensko, da bi se soočil zgolj z bistvenimi življenjskimi dejstvi, in se prepričal, ali se bom mogel iz tega kaj naučiti - ne pa da bi potem pred smrtjo ugotovil, da nisem bil živel. Nisem želel živeti nekaj, kar ni življenje, saj je živeti dragoceno; kakor se tudi nisem želel vdajati ravnodušju, razen če bi bilo to popolnoma nujno. Želel sem živeti globoko in izsrkati ves mozeg iz življenja; živeti neupogljivo in špartansko, da bi zatrl vse, kar ni življenje; zajemati z veliko žlico in do dna, pognati življenje v kot in ga znižati na njegov najmanjši izraz, in, če bi se izkazalo, da je borno, potem pač dojeti njegovo popolno in resnično bornost ter to objaviti svetu; če pa bi bilo veličastno, to izkusiti in biti zmožen po resnici poročati o tem v mojem naslednjem pisanju.«

~

»Le tisti dan se zazori, ki ga dočakaš prebujen.«

~

»Poznamo le tanko kožico krogle, na kateri živimo. Večina ni brskala dva metra niže, niti se zagnala dva metra v višino. Ne vemo, kje smo. Poleg tega pa polovico svojega časa prespimo. In vendar se štejemo za modre in vzdržujemo na površju nek red. To smo globoki misleci, to smo podjetnega duha! Ko se sklanjam nad žuželko, ki leze med smrekovimi iglicami po gozdnih tleh in se poskuša skriti mojemu pogledu, ter se vprašam, zakaj goji svoje skromne misli in skriva svojo glavico pred menoj, ki bi ji morda dobrotljivo naklonil kakšno dobro oznanilo za celo njeno vrsto – me to spominja na velikega Dobrotnika in Razum, kako se sklanja nad mano, človeško žuželko.«

~

»Ne bi bil rad eden tistih, ki po neumnosti zabijejo žebelj le v vrhnji omet; zaradi takega dejanja bi me mučila nespečnost. Daj mi kladivo, pa najdem trden nosilni tram. Človek se ne more zanašati, da bo okrasni mavec kaj držal. Treba je zadeti žebeljico trdo na glavico in ustvariti močno prijemališče, tako da se lahko ponoči zbudiš in z zadovoljstvom pomisliš na svoje delo, - delo, pri katerem te ne bi bilo sram klicati Muze na pomoč.

Tako ti bo Bog pomagal, in le tako. Vsak zabit žebelj naj bo še ena zakovica v stroju veseljstva (...) «

izbral in prevedel Mito

KAJ ZNAMO?

ANŽI KUHA

(posebna rubrika v Mravljinčku, ki bo morala postati stalnica vseh novonastalih Mravljinčkov) :)

Danes na meniju: PROSENA REZINA

Sestavine:

- 1lonček prosene kaše
- 1lonček vode
- 4 lončki riževega mleka
- 1 čajna žlička cimeta
- ½ čajne žličke mletega ingverja
- 1 ½ čajne žličke piranske soli
- 1 pest rozin
- 1 pest brusnic
- 2 pesti naribanega kokosa
- 3 pesti grobo zmletih mandljev/lešnikov
- 5 žlic medu (lahko dodamo več ali manj, odvisno od okusa)
- 2 večji jabolki
- 5 žlic kokosove maščobe
- 2 jajci (beljaki)
- 1 pomaranča

Postopek:

1) Proseno kašo speremo z vročo vodo vsaj 3x. Ko smo to naredili, jo damo v lonec in dodamo 1 lonček mrzle vode. Prižgemo štedilnik in počakamo, da začne vreti. Nato dodamo 4 lončke mleka, premešamo. Počakamo toliko časa, da zmes spet začne vreti nato pokrijemo in zmanjšamo moč štedilnika na toliko, da zmes počasi vre. Na takem ognju naj počasi vre še 10-12 minut. Kašo pokusimo, če se je skuhalo, če se še ni dodamo še vode/mleka in vremo še malo, če je kuhana, pa dodamo sol, cimet in ingver.

2) V kuhano kašo sedaj damo še rozine in brusnice, ki smo jih prej sprali pod vodo. Dodamo še kokos, med, lešnike/mandlje, kokosovo maščobo in sok pomaranče. Jabolka naribamo in jih dodamo k zmesi. Sedaj se lotimo še stepanja beljakov, našo zmes pa med tem ohladimo, da je topla in ne vroča/vrela. Ko je naša zmes ohlajena, dodamo stepene beljake in jih previdno vmešamo. *(Končna zmes ne sme biti prerodka-tekoča, če se nam to zgodi, dodamo še več oreškov ali suhega sadja.)

3)Pečico segrejemo na 180 stopinj.

4) Pekač prekrijemo s papirjem za peko in notri vlijemo zmes. Po vrhu lahko damo še lističe mandljev, za okras. Pečemo približno 1h (čas variira, odvisno od pečice) na 180 stopinjah. Končni produkt ni ne vem kako lep, je pa okusen in predvsem bolj zdrav kot standardne sladice, zasute z največjimi strupi kot so bel sladkor in bela moka in podobna svinjarija, ki jo jeste vsak dan ☺

Anži

VEŠČINA ŠIFRER

Veščina, ki je že dolgo časa na stranskem tiru (verjetno je ne bo nazaj na "seznamu" priljubljenih veščin še nekaj časa) in jo imajo v celotnem RČMju opravljeno le dva, mogoče trije člani. Zakaj, je do veščine toliko odpora? Ali ni dobro vedeti kako zašifrirati sporočilo v tako obliko, da jo (teoretično) lahko dešifrirajo le osebe, ki poznajo primeren ključ in metodo šifriranja? Odgovor je da, pritrdilen, seveda je dobro vedeti kako se sporočila šifrira in dešifrira. Vendar je v času "miru" uporaba le-teh metod nesmislna pravijo. Ali je res? Osebnostno menim, da ne. Ne pozabimo, da živimo v dobi razcveta informacijsko komunikacijskih tehnologij, kjer naše podatke (pre)večkrat na lahek način zaupamo tretji osebi, socialnemu omrežju, spletni strani, aplikaciji na mobitelu. Res je, tukaj klasična veščina šifrer ne ponudi prevelike možnosti zaščite podatkov vendar nam ponudi neko osnovo in vpogled v delovanje kompleksnejših kriptirnih sistemov in algoritmov, ki se uporabljajo na internetu.

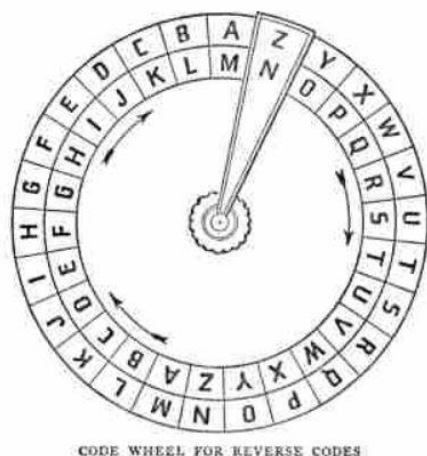
Pa recimo temu, da sem želel pri bralcu vzpodbuditi nekaj malega razmišljanja o omenjeni problematiki (pa je to res problem?). Sedaj pa the fun part... veščina Šifrer!

Hmm kako začeti opisovati nekaj takega kot je šifriranje? Kaj je to? Ja, lahko začnemo tako. Predstavlja spremembo osnovnega sporočila v šifrirano sporočilo z uporabo različnih šifrirnih metod. Ločimo tako imenovane slikovne in alfanumerične šifre. Kaj to pomeni? Odgovor je preprost. Slikovne šifre namesto ene črke ali številke uporabijo neko podobo (na primer Morsejeva abeceda), medtem ko pri alfanumeričnih šifrah namesto ene črke ali številke uporabimo drugo črko ali številko (na primer a = ž).

Za lažjo predstavo si oglejmo primere na spodnjih slikah:

Slika 1: Morsejeva abeceda (Slikovna šifra)

Slika 2: Cezarjeva šifra in uporaba vrtljivega kroga (Alfanumerična šifra)

Sorazmerno z višanjem splošnega znanja in izobrazbe se je višala tudi zapletenost šifriranja s čimer so se razvile šifre, ki so uporabljale večstopenjsko alfanumerično šifriranje (polialfabetična substitucijska šifra - Tabula recta). Kaj to pomeni za uporabnika? Šifriranje je postalo tako močno, da je oseba, kateri sporočilo ni bilo namenjeno le težka razbrala njegovo vsebino.

Kaj pa bližnja preteklost in sedanost? Šifriranje v obliki kot so ga poznali v antični Grčiji, Rimu ali srednjem veku (in ki ga nenazadnje uporabljamo pri večini Šifrer) ni več v uporabi, ker so omenjene tehnike šifriranja zamenjali sodobni matematični kriptirni algoritmi, ki se uporabljajo predvsem pri zaščiti digitalnih podatkov shranjenih na računalnikih, prenosu podatkov preko interneta, prenosu podatkov preko mobilnih omrežij in podobno. A vendar je ena izmed zadnjih šifrirnih tehnik, ki uporablja le pisalo in papir izkazala za zelo dobro in nemogočo za razbiti. Imenujemo jo VIC šifra, ki so jo uporabljali ruski vohuni v 60ih letih prejšnjega stoletja.

Kako uporabiti šifriranje pri tabornikih? Osebno vidim znanje šifriranja uporabno na orientacijskih tekmovanjih. Pfffft zakaj ima lahko mahanje z zastavicami po zraku ali svetenje s svetilko v temi večjo uporabnost kot znanje šifriranja? :)

Skratka, že tako sem se preveč razpisal (as usual) zato na tem mestu zaključim in pravim. Če vas zanima šifriranje me pocukajte za rokav, z veseljem vam odgovorim in tudi naučim različnih šifrirnih tehnik. S prehodom med PPje in opravljeno večino lahko pa tudi uradno postanete šifrerji Rodu Črnega Mrava. Šifrer and proud!

Kapitan Miško

TAK- Taborniški alumni klub

Taborništvo te zasvoji, taborništvo te oblikuje, na leta odraščanja med prijatelji in mnoga taborjenja te vežejo živi spomini. Srce vedno vtrepeta, ko se spomniš lepih poletnih večerov ob tabornem ognju. Za nas, ki smo aktivno obdobje pri tabornikih že davno pustili za seboj se ponuja možnost druženja s tistimi in takimi, ki jih vežejo podobno močni spomini na lepa leta taborništva.

V okviru delovanja ZTS je ustanovljen TAK- Taborniški alumni klub. Alumni klub je namenjen tako bivšim kot tudi starejšim še aktivnim tabornikom in vsem, ki jih taborništvo navdihuje. Vabim vas, da se oglasite in vam pošljem prijavnico za alumni klub. Na voljo sem vam tudi za vsa vprašanja v zvezi z delovanjem TAK-a. Želimo si, da bi na zimsko srečanje prišlo čim več starejših tabornikov. Tako se bomo lahko res dobro zabavali in si zastavili plan »dela« (beri: taborniških pustolovščin za starejše). Pokliči na moj mobi: 031/750 526 ali pa mi piši: kordisnatasa@yahoo.com

Nataša

ROD SE PREDSTAVI

- na kratko

Občni zbor (OZ): vsi člani rodu

Je najvišji organ rodu, kjer se izvoli nadzorni odbor, disciplinsko komisijo in rodovo upravo. Na občni zbor ste vabljeni vsi člani rodu.

Nadzorni odbor (NO): trije člani

Nadzoruje finančno stanje rodu ter preverja delo blagajnika in starešine.

Disciplinska komisija (DK): trije člani

Zbere so po potrebi, v primeru, da pride do disciplinskih težav. Ima zadnjo besedo pri izvajanju disciplinskih ukrepov, zato se nanjo obrnemo le v izrednih primerih, ko situacije ni možno ešiti drugače. Na srečo v zadnjih letih ni bilo potrebe po sklicevanju disciplinske komisije.

Rodova uprava (RU): število članov je določeno na občnem zboru

Vodi rod med občnimi zbori. Člane rodove uprave izvolimo na občnem zboru. Funkcije, ki so del rodove uprave, se med rodovi in iz leta v leto spreminjajo, jaz se o njih vsako leto na novo odloča.

Funkcije v rodovi upravi so:

Starešina (David Šturm) – predsednik društva, nosi odgovornost za delovanje rodu, kot 'stric iz ozadja' preverja, ali vse poteka, kot mora, ali je ustrezno poskrbljeno za varnost na akcijah ...

Načelnik (Taja Skrt Kristan) – programski vodja, ima pregled nad delom vodnikov ter izvajanjem programa in koordinira akcije.

Pomočnik načelnika (Maja Premrl) – pomaga načelniku reševati organizacijske dileme.

Tajnik (Jana Kebler Zaletel) – Skrbi za pošto, seznam članov, piše zapisnike in ureja papirje.

Blagajnik (Rok Zaletel) – Upravlja z rodovim denarjem, ima pregled nad stroški, ureja račune.

Gospodar (Simon Plestenjak) – Skrbi za skladišče in rodovo opremo, glede na stanje opreme pskrbi za popravilo ali nakup nove.

Propagandist (Matej Plestenjak) – PR, Ureja spletno stran, skrbi za komunikacijo, propagandni material, skbi za obveščanje članov o akcijah in novostih v rodu.

Načelnik PP kluba (Anže Zaletel - Miško) – Pripravlja program za PP-je ter jih vključuje v delo rodu

Član RU (Marino Rován) – Splošna podpora članom RU in zelo dobrodošla pomoč v mnogih primerih.

Član RU, gospodar Breze (Mito Kristan) – Ima pregled nad stanjem koč, orodjem in vsem, kar je za uporabnost Breze potrebno.

Vodniki: kolikor je vodnikov, toliko je vodov

Vodnike izbere rodova uprava, pogosto imajo še pomočnika. Vodijo vod in pomagajo pri organizaciji akcij. So tisti ljudje, brez katerih rod ne obstaja, saj skrbijo za člane ter program. Več o vodih si lahko preberete v rubriki: Vodi.

Oktoberški občni zbor

MALO ZA VAJO IN MALO ZA ZABAVO...

OSMEROSMERKA

Reši osmosmerko. Besede so skrite tudi poševno.

R	U	T	K	A	N	O	F	K	J	A	Ž	T	G	V	Ž	H	Z
B	N	U	M	Z	M	I	R	V	I	B	A	A	I	U	O	R	Ž
P	G	V	J	A	V	O	Z	L	I	L	C	B	T	N	V	O	O
Z	U	G	M	R	A	V	L	J	A	Č	M	O	D	I	E	N	F
G	O	Z	D	B	O	I	Š	F	M	A	N	R	B	K	O	J	G
R	B	Ž	V	C	G	J	S	D	I	D	Z	G	O	V	Z	I	O
A	Z	I	I	Č	E	Z	P	B	R	Z	A	S	T	A	V	A	L
N	L	N	V	H	N	L	I	Z	J	E	O	Š	G	L	O	L	Ž
A	Ž	O	L	A	J	L	E	S	K	B	V	E	I	A	G	O	V
H	B	Š	Ž	E	K	M	G	D	L	E	N	O	H	F	E	M	B
R	H	G	O	M	G	O	P	O	H	O	D	I	D	N	Z	F	G
B	A	H	Z	T	V	G	F	O	M	F	E	N	O	G	L	I	I
T	N	J	Z	O	O	F	N	N	O	I	G	O	Ž	I	O	G	J
N	B	M	O	L	L	R	O	G	N	J	I	Š	Č	E	V	I	A
I	M	G	N	F	N	I	G	F	G	N	O	Ž	C	L	G	N	Z
K	L	O	M	Z	H	M	O	Z	L	F	O	G	N	I	Z	E	H

Gesla:

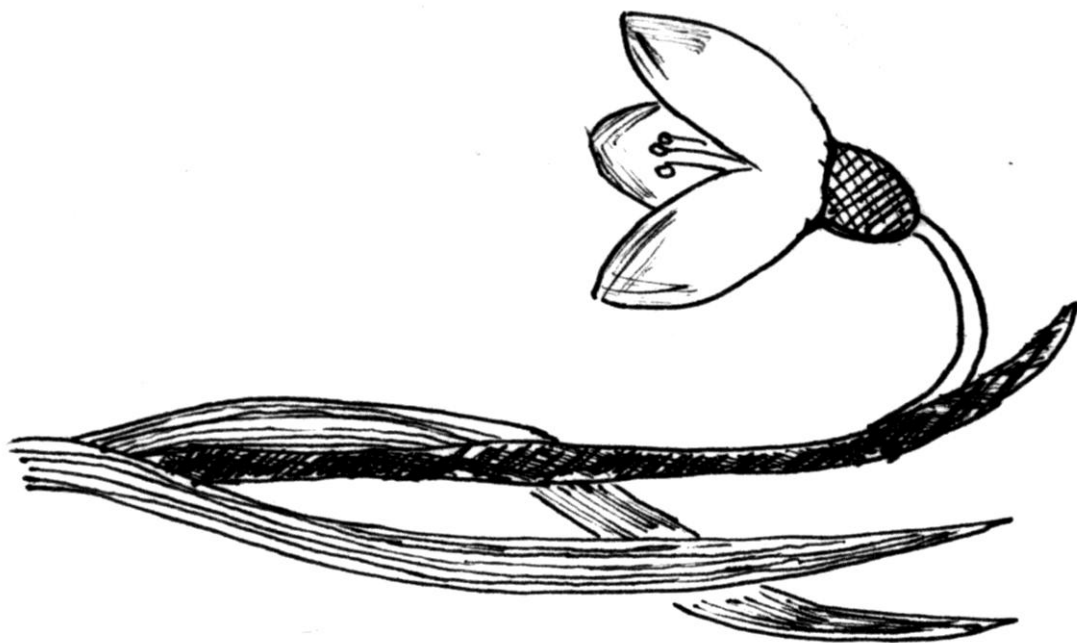
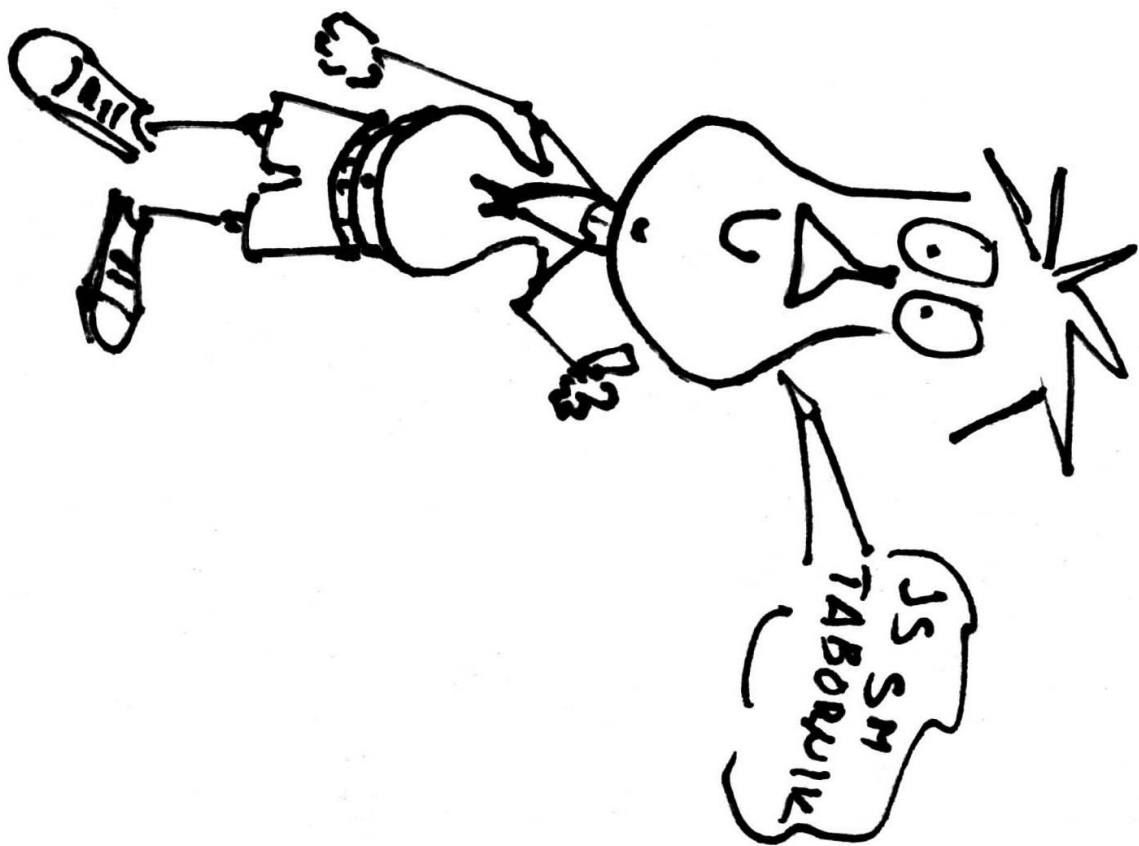
Rutka, tabor, drevo, vozli, ogenj, nahrbtnik, šotor, ognjišče, pohodi, mravlja, zastava, gozd, les, bivak.

Petra

ZMELKOOW: Ko Po

e G C
 Ko pogledam to nebo,
 D
 bi te najrajši ugriznil v koleno.
 e G C
 In ko voham to travo,
 D
 dol na vrtu lih zdaj pokošeno,

 C e
 mi je žal, da nisem bolj nor,
 G D
 bi se ulegel na njo in se drl ko žival,
 e C
 mi je žal, da nisem bolj utrgan
 G D
 bi do konca življenja dol na hrbtu
 ležal.

e G C
 Ko zagledam te oči,
 D
 me valovi potunkajo v sanje
 e G C
 in pod vodo se mi zdi
 D
 da je cel svet tu samo zame,

 C e
 bi ga ujel in gledal v luno
 G D
 in tulu v njo kot najbolj zmešani
 psi
 C e
 in potem bi hladno zaspal
 G D
 tako trdno kot lahko le truplo
 zaspi.

Izjavili s(m)o:

»Če bo ta povšter kriv, jaz nisem kriv!«

A: »Zakaj ne maraš reklam?«

B: »Ker so dokumentarci ... in so potem dolgočasni.«

A: » Kaj je PRVA stvar ki bi jo naredila, če bi zadela milijon evrov? Pa deset stvari hočem slišat!«

B: » hm... šla bi za en mesec na morje...«

A: »Pa za milijon evrov si kupiš morje!«

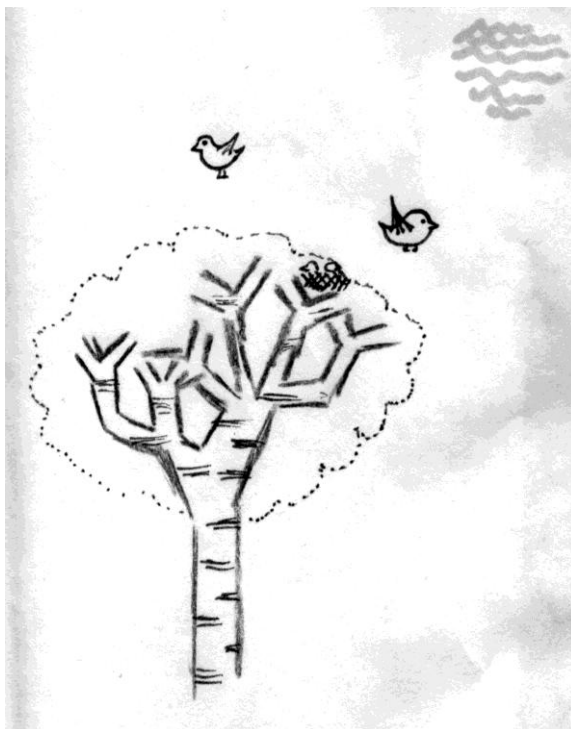
A: »Knjige so več kot drva. Knjige lahko zažgeš, drv pa ne moreš brati...«

B: »Zdaj vem, zakaj je v knjižnicah kamin...«

»Mito, Robert, Muriči ... To je M, M, M«

A: »Čakaj to je treba oprat preden damo kuhat!«

B: »Saj boš vse pojedel!«

Poslušajte brahje moji,
gozda jelovega pev,
perem velike prirode,
lihi gorski njen odmev.

Linorez 'Ob ognju' je po osnutku Črtomira Zorca izrezal brat Gavran. Iz glasila
»PLAMEN« jugoslovanskih gozdovnikov, Maribor 1937.

